

I
261082
Incunabel

LS

187.

"

XIII. 4. B. 1.

Aus
der Bibliothek der k. k.
Theresianischen Akademie

in Wien

angekauft am 17. Februar 1899.

(Erlass des Curatoriums * * * * *
* * * * * * * ddo. 31. Jänner 1899.)

0.5 # 51

I.

261082.

Incunabel

Anselmi deuotissimi de
passione Iesu christi querē/
tis. et glorioſiſſime bte Ma-
rie virginis respondentis. dy-
logus incipit feliciter.

b

Eatus

Anselmus p
singla quesivit passionez
Iesu Christi
et beata Ma-

ria respondit per singula.

Quelinit ergo sic primo
Anselmus. Dic domina ca-
rissima quale fuit initium pas-
sionis filii tui. R̄ndit maria.
Quando filius meus cena-
uit cum discipulis suis. sur-
rexit Judas. pncipes sacer-
dotum adiit. et filium meum p-
er triginta argenteis vendidit.

Anselmus. Quales fue-
runt denarii. Maria. Hys-
mablice. pro quibus etiam
Joseph venditus fuit ante
quatuor milia annorum. et he-
reditaria successione deuo-
luti sunt ad illos iudeos qui
emerūt filium meū. et vniuersaliter
decez denarios valuit vlua-
les. Judas vero ita auar⁹ fuit
qñ vidit deū qđ eū peis ven-

didi. et tñ christus ei lepe p/
dixit. sed ille per se hoc non
emendauit. Anselmus.
Fuisti tunc cum filio et di-
scipulis. Maria. Non. sed
scias qđ filius meus ceneau-
rat et pedes discipulorū la-
uerat. et corpus suū et sanguine-
m dederat discipulis su-
is. et dulciter eis p̄dicauerat.
Et iudas p̄tifices adierat.
Fili⁹ meus de monte syon
cū discipulis p̄ portā ad na-
tatoriam syloë ubi erat hor-
tus quem introiuit. et disci-
pulis dormientib⁹ ascendit
ad pedē montis olineti qn-
tuin ad iacum lapidis a di-
scipulis et orauit patrem suū
sic. Exaudi me domine qm̄
benigna ē misericordia tua
qm̄ multitudinez miseratio-
nū tuaz respice ī me. Et ne
auertas faciem tuā a puero
tuo. qm̄ tribulor velocit ex-
audi me. Iutēde anie mee et
libera eā. ppter inimicos me-
os eripe me. Anf. Quare
adorauit. Maria. ppter tres
rōnes. Prima qđ delicate
nutritus est. vndeputa fili⁹ vir-
ginis et de stirpe regia nat⁹.
Sed qđ mag⁹ dolent nobis
cū ledunt qđ ignobiles.

74

Secunda q̄r tanta angustia
eū innasit q̄ guttas sanguī/
neas sudauit de toto corpe
suo q̄r de⁹ fuit q̄ oia q̄ pati
debuit p̄sciuīt. rīc̄z conspuī/
tionē. flagellatōem. blasphemā/
rias. crucifixiones. Et sic
hmoī. Licet em̄ fur sciat q̄
mori debeat. tñ nescit quo/
modo mōr̄ sapit. nisi qñ fu/
nis collū stringit. Fili⁹ me⁹
oia p̄sciuīt tāq̄z de⁹ ⁊ homo.
Tertia quia p̄sciuīt quia in
dei nō d̄berent ei⁹ misereri.
Et qñ sic orauit p̄r si possi/
ble est trāseat a me calix iste
Verūtamen r̄c̄. Angel⁹ dñi
apparuit ei p̄fortās eū et di/
xit. Lōstans esto. mō genus
humanuñ redimere debes.
Post h̄ filius meus ad disci/
pulos rediēs eosq̄ dormie/
tes inuenit. Quibus ⁊ dixit
Nō potuisth vna hora vigila/
re meū. Et adiecit. Ecce ap/
propinquabit q̄ me tradet.
Et ecce iudas aduenit cum
turba magna dixiq̄z iudeis
Duo ita pares sunt. sc̄z Ja/
cob⁹ ⁊ Ihesus. quē oscular⁹
fuerō ip̄e est tenete eū. Et cū
Judas accederet cū turba.
pcessit ihesus ad eos dicens.
Quē querit. Qui responde

rūt. Ibm naz arenū. Quib⁹
ip̄e. Ego sum. Cum dixisset
Ego sum. oēs ceciderūt re/
trorsum. Ier̄z dixit ih̄s Si
me q̄rit. linit eōs abire. vt
sc̄ptura impleret. Quia q̄s
dedisti mihi nō pdidi ex eis
quēq̄. Tūc accedēs Judas
osculat⁹ est eū. Eui dixit. Ju/
da osculo filiū hoīs tradis.
At illi iniecerūt man⁹ in Je/
sum. ⁊ tenuerūt eū. Tūc De/
trus eduxit gladiū ⁊ p̄cuſſit
eum q̄ vocabat Balchus.

Ansel. Fecit ibi aliqd mi/
raculū. Maria. Fili⁹ meus
applicauit sibi seruū et cura/
uit auriculā eius. ⁊ dixit Pe/
tro. Dicte gladium in vagi/
nā. Om̄is eū q̄ accipit gla/
diū gladio pibit. An putas
quia non possum rogare pa/
trem meū. ⁊ exhibebit mihi
plus q̄ duodecim legiones
angeloz. Tunc omnes di/
scipuli relicto eo fugierunt.

Anf. dicit. Fuiſti tunc cū
eo. Maria. Non. Ansel.
Quare tunc eū tantū diligē/
res. Maria. Non instabat ⁊
nō expediebat vt iuencule
foras inuenirent. Ansel.
Ubi tūc fuiſti. Maria. Fui
in domo sororis mee matr̄

Z Johānis euāgeliste. Ans.
Dñ vel a q̄ fuit tibi nūciatū
qd factū fuit. Maria. Audi
nūc Anselme qd ē nimis la-
mentabile venerūt discipu-
li currētes et lacrimabiliter
dicētes. Charissima dñā di-
lectus filius tu⁹ captus est.
et nescim⁹ q̄ ducat. Jam lig-
atus. nescimus verum sit oc-
cisus vel q̄cqd sit actū de eo

Ans. Fleuisti tūc domīa
Maria. Licit scirem q̄ hu-
manū gen⁹ redimere debe-
ret. cū ppter maternū affectū
doloris gladius de q̄ Sy-
meon pdixerat animā meā
prāsivit. Ans. Quo tūc
ductus fuerat. Maria. De
horto p̄ vallez isolaphat. per
portā que aurea vocabatur
ducebat in palaciū scribarū
et pontificū et phariseorum
iuxta templū. in domū An-
ne. et quesivit Annas de do-
ctrina eius et discipulis. et ip-
se respondit. Ego palam lo-
cutes sum mūdo. semp do-
cui in synagoga et in templo
in quo oēs iudei pueniūt. et
in occulto locut⁹ sum nichil.
Quid me interrogas. inter-
roga eos qui audierunt qd
locutus sum ipsis. ecce hi sci-

unt quid dixerim ego. Tūc
assistens vnuis ministrorūz
dabat ei alapam et in experte
crudelitatis dicens. Sic re-
spondes pontifici. Fili⁹ autē
meus ut agnus respōdit ei.
Si male locutus sum. testi-
monium perhibe de malo.
si autē bene. quid me cedis.
Tunc ligauerūt oculos ei⁹
tanq̄ furi. et illuserūt ei to-
ta nocte spūetes in faciē ei⁹
dicentes. Prophetiza quis
est qui te peussit. Johannes
vero existens intus quia no-
tus erat pōtifici introduxit
Petrum. quem videns ho-
staria dixit. Tu vnuis ex di-
scipulis eius es. Petr⁹ vero
ter negauit cum iuramento
q̄ nunq̄ eū nouisset nec vi-
disset. Et statim gallus can-
tauit. Et respergit dominus
petrū. et recordatus est Pe-
trus verbi Jesu. quia p̄us
q̄ gallus cantabit ter me ne-
gabis. et regressus fleuit ama-
re. Anselmus. Vbi fuisti
quando hec facta sunt. Ma-
ria. Statim cum mihi disci-
puli retulissent quod factūz
erat contremuerunt omnia
membra mea. surgebam cu-
curi cum Maria magdale-

ne carta templū. et audiens
cumultū in domo Anne vo-
lebam intrasse. sed nō fui per-
missa. ynde stabā foris plo-
rans et clamās. Heu heu mi-
dilecte fili mi lumen oculorū
meorū. quod dabit capiti meo
aquā. et oculis meis fontem
lacrimarū ut plangā interfe-
ctōez vni geniti filiū mei. Ma-
ria ḡ magdalene circuibat
vndiqz et introspiciens. q̄ au-
diens negatōez Petri com-
mota sūt oia viscera eius p̄
dilectionē ynici mei. eo q̄ p̄n-
ceps discipulorū eū negasset
et dixit. O ielu ielu qualem
finē soritur es. vel qd fiet d te
cū iste q̄ p̄nceps oim esse di-
noscit te negavit. O Ihu te
nō negabo i eternum. Ego
aut̄ stabā plena dolore. audi-
ens oēs illusiones et ptume-
lias q̄s filio meo dilecto in-
serebat. et petrū negantē au-
diui et oia q̄ tota nocte siebāt.
Eū ḡ petr̄ ecclio negasset. fili⁹
me⁹ eū respexit. et ppter qd ne-
gauerat amare fleuissz. egress
sus foras inuenit nos foris
stātes. Eui plena dolore di-
xi. Petre petre. qd agitur de
filio meo. ubi est iesus. Qui
clamās et iulans lacrimosa

voce dixit et rūdit. Heu dñia
charissima absqz misericor-
dia cruciatur et occidit vsqz
ad mortē. et currēns abscon-
dit se in lapidem pre timore
qui vocatur gallicantus. et
nō cōparuit donec christus
mortuus fuit. Anselmus
Dic quid factum est post h.
Maria. Mane facto edu-
cerunt eum ad Laypham
pontificem. Ibi tunc post
quaqz captus fuit videlicet et
accurrens quasi leena rapē
fetibus videbam illam de-
siderabilez faciem sputis in-
deorum maculatam et lacri-
mabilem. ac plorando dixi.
Heu dilectissime fili misera-
bilez te modo video que co-
tiens tuo amantissimo aspe-
ctu gaudebam. et volens eū
amplecti. Nec fui permitta
eum accedere. sed trusa a in-
deis hic et illuc. et contume-
liose amota et populus vn-
digz concurrebat. sicut quā
do fures et latrones condē-
nantur. Anselmus. Ha-
bueristi tunc aliquam spem q̄
posset liberari. Maria. Ecce
am. Sciebam enim q̄ inge-
nitosus fuit et facundus. et
sperabam q̄ se excusaturus

esset si ad iudicem venisset.
 Tunc stetit tanque agnus mera-
 suetus z inocens z non aperu-
 it os suu. Fuit etia ita mis-
 erabilis quod sperabam quod debe-
 rent eius misereri. et non tem-
 pore modico elapsio adeo co-
 spuit fuit quod quasi leprosus
 apparet. inuenierunt enim
 multa testimonia pretra eum.
 dicentes enti esse legis destruc-
 torem z populi subuersore
 Tandem duo falsi testes ac-
 cesserunt dicentes. Hic dixit.
 Possum destruere templuz
 dei z infra triduū reedifica-
 re illud. Et Layphas dixit.
 Dic nobis situ es christus
 Jesus. Respondit. Si dixe-
 ro vobis non creditis mihi
 Amen dico vobis. Amodo
 videbitis filiu hoi sedentē
 a dextris frutis dei z venie-
 tem in nubibus celi. Tunc pron-
 cepit sacerdotum scidit vesti-
 menta sua. z ait. Quid adhuc
 egemus testibus. audistis blas-
 phemiā. Quid vobis vide
 Tunc omnes clamabant. Re-
 us est mortis. Hac plata sen-
 tentia gladis Symeonis p-
 trasiuit corpus meu z aiaz me-
 am. Ans. Quo tuc duci
 fuit. Maria. Ad iudicē Py-

latuz. Ans. Sperasti ibi
 aliquid charissima domina
 Maria. Multu sperabā cū
 turba pueniret cui sepe dul-
 citer pdicauerat. et quorū in-
 infirmos sanauerat. et in de-
 serto pauerat. quod eum de ma-
 nibus eoz liberare deberet.
 Tunc vnanimiter clama-
 bant coram Pylato. Eruci-
 fige crucifige eum. Et impo-
 fuerunt ei quod se dixerat filiu
 dei. et quod prohibuisset tribu-
 ta dari cesari. Tunc Pylatus
 requisivit de regno suo di-
 cens. Tu es rex iudeorum.
 Respondit Ihesus. An de
 teipso hoc dicis. an alij di-
 xerunt tibi hoc de me. Re-
 spondit Pylatus. Nunquid
 ego iudeus sum. Sens tua
 et pontifices cui tradiderūt
 te michi. Quid fecisti. Re-
 spondit Ihesus. Regnum
 meum non est de hoc mun-
 do. Dixit itaque Pylatus. Er-
 go rex es tu. Respondit I-
 sus. Tu dicis. quia rex sum
 Ego in hoc natus sum. et
 ad hoc reni in hanc mundū.
 vt testimonium perhibeam
 veritati. Omnis qui est de
 veritate ipse audit vocē me-
 am. Dicito ei itaque Pylatus

Quid est veritas. Hac questione non soluit eum Ihsus qui si soluisset eum utique liberasset. et nunc humanum genus redemptum non fuisset. Tunc iudas videt quod damnatus esset. per nos ducitur reddidit. xxx. argenteos principibus sacerdotum et senioribus dicens. Peccavi. tradetis sanguinem iustum. At illi dixerunt Quid ad nos. tu videris. Et projectis argenteis in templa pluia recessit ab eis. et laqueo se suspendit. Pylatus autem coi uocatis principibus sacerdotum et magistris plebeis. et divisit ad eos. Nullam cam mortis inuenio in homine isto ex his in quibus eum accusatis. At illi magis inualescentes dicebat Etmouit propter docens per universas iudeas. a galilea incipiens usque huc. Tunc pylatus audiens galileam et quod galileus esset misit eum ad Herodem. quod et ipse erat hierosolymis illis diebus. Herodes autem viso Iesu gauisus est valde. erat enim multo tibi eius viudere ihm eo quod audierat multa de eo. et sperabat signum aliquod fieri ab eo. Interrogabat eum multis sermonibus. videlicet. si ille esset puer

quem pater suus volebat iterificere. et propter eum multos pueros occidisset. Item si esset ille quem cecos illuminasset. et Lazarum resuscitauerat. et adolescentem filium videtur in porta civitatis Haym. et multa alia. Et rogauit eum ut signa faceret. promittens quod eum dominis indecepit liberare. Jesus autem nihil respondit. Et posuit coronam super caput eius dicens. Promitto tibi si signum feceris te particeps regni mei et coheredem te statuam bac corona qua omnes imperatores coronantur. Jesus autem non respondit ei. Et stabant principes sacerdotum pharisei et scribi et constanter accusabant eum

An. Dic dulcis Maria quid tu sperabas. Maria. Sciebam Herodem esse regem elegantie et natura superbie. Et ideo sperabam quod regi excellentissimo. scilicet filio meo parcere debuisset. sprevit enim ipsum et induit ipsum vestem alba remisit pylatu. Et facti sunt amici Herodes et pylatus ex illa die Nam ante inimici erant ad inuicem. Scilicet ergo pylatus

q[ui] crudelit[er] spirauerunt. p[ro]u[er]bit q[ui]d eū ad herodē duceret ne eū interficerent. Remisso igitur vniuerso filio meo p[ro]uocās pylat[us] oēs iudeos dixit ad eos. Obtulistiſ mihi h[ic] hoiem q[ui] si auertente p[ro]l[ect]u[m]. Et ecce ego corā vob[us] interrogās nullā cām mortis inuenio ī eo ex his in q[ui]b[us] eū accusas. sed neq[ue] Herodes Hā remisi vos ad illū. et ecce dignū morte nihil actū ē ei. Emendatū g[ener] dimittam eū. Et illi petebant Barrabam q[ui] p[ro]pter seditōz et homicidiu[m] missus erat ī carcerē. Ille tertio dicit Quid em malū fecit. nullā causam mortis inuenio ī eo. Lorripiā g[ener] illuz et dimittā. At illi instabā v[er]o tibi magnis ut crucifigeret clamātes. Erucifige crucifi ge eū. Sedente autē pylato p[er] tribunali misit ad eum v[er]or eius dīcēs. Nihil tibi et iusto isti. Multa em bac no[n] te passa sum p[ro]p[ter] eum. Pila tus aut sperās q[ui] crudelitati indeoꝝ satissacere deberet apprehendit et flagellauit in statua ligatis. Ita q[ui] a planta pedis usq[ue] ad verticē capitis nō esset ī eo sanitas. Sta-

tua at illa adeo spissa fuit q[uod] bñ circa duas palmas manus se tāgere nō possent. vñ accipiebat corrigias et manus eius ligabāt. Milites p[ro]plectentes coronā de spinis imposuerūt capiti eius. et ueste purpurea circūdederāt. Et dabant ei alapas. Hāc coronā habet rex fracie. Nec corona nō fuit tm̄ d[icitur] spinis. sed de iuncis marinis. que acutiores habent aculeos q[ui] vera spina. Hāc coronā cū lancea peccatiētes capiti eius imph[one]bāt. ita q[ui] sanguis eius p[er] faciē defluebat. et sic ornatū edurit eum pylatus foris et dixit. Ecce rex vester. Illi autē clamabāt Tolle tolle. crucifige eum. Dixit eis pylatus. Accipite eum vos et crucifigite. Qui responderunt. Nos legē habemus. et fm legem debet mori. quia filium dei se fecit. Cum ergo pylatus audisset hos sermones magis timuit. et ingressus iterū p[er] torium dixit ad Iesum. Vñ es tu. Ihs at respōsum nō dedit ei. Dixit g[ener] ei pylatus. Nibi nō loqueris. Nescis q[ui] p[re]teꝝ habeo crucifigere

te. Ihs r̄ndit Non haberet
pratē aduersus me vllā. nisi
tibi datū ess̄ desup. ppter ea
q̄ tradidit me tibi m̄r̄ pec-
catū h̄z. Exinde q̄rebat Py-
latus dimittē euz. sed iudei
clamabat dīcētes. Si h̄c
dimitt̄s nō es amic⁹ cesaris.
Vides at pylat⁹ q̄ nibil p-
ficeret sed mag⁹ tumul⁹ fie-
ret. accepta aqua lauit ma-
nus corā pplo dicēs. Inno-
cens ego suz a sanguine hu⁹
iusti. vos videris. Et respō-
dens vniuersus plūs dixit
Sanguis ei⁹ sup nos et sup fi-
lios nostros. Instabat ḡ vo-
cib⁹ magnis ut crucifigere.
et inualescēbat voces eorum.
Et pylat⁹ adiudicauit fieri
petitiōes eoz. dimisit autēz
illls eum qui ppter seditiōez
et homicidiuz missus fuit in
carcerem quē petebant. Ad
numiā ḡ plebis instantiā py-
latus b⁹ mortis sniaz prulic
aduersus filiū mēū dicens.
Iesum nazarenū abiudi-
co vite. et adiudico morti ig-
nominiose crucis. Ansel.
Quid fecisti tūc domia dul-
cissima cū hec audires. Da-
ria. Hic plata snia gladius
pertransiuit cor et animam

meā. Suscepserūt dilectūm
filium mēū. vt scribit Johā-
nes. et eduxerunt eum vt crū-
cifigere. et baiulās sibi crū-
cem cōpinit in locum qui dīci-
tur caluarie locus. vbi cruci-
fixerunt eū. et crux adeo ma-
gna fuit et habuit q̄ridēcim
pedes in lōgitudine. et adeo
debilitar⁹ erat tota illa nocte
q̄ ea portare nō potuit. Vñ
Lucas scribit. Apprehēde-
runt quendā Symonē cy-
renensem et imposuerūt illi
crucem portare post Iesum
filium mēū. quod non sece-
runt causa miserationis quasi
compaterentur. sed quia p̄
debilitate illud facere nō po-
terat. Anselm⁹. Seque-
bankeum aliqui cū educere
tur. Maria. Tota turba cō-
currebat sic qñ fures educū-
tur ad suspendiuz. Vñ Lu-
scribit Seqbaꝝ mlta turba
ppli voce lacrimabili plāgē-
tes eū. Seqbankeutē pueri
p̄hiciētes lutum in eum. Lō-
uersus aut̄ filius mē⁹ dixit.
Fili ierlm⁹. nolite flere sup
me s̄z sup vos flete et sup fili-
os vestros. vic⁹ q̄ lutū et la-
pides ī me mittūt. et nesciūt
qd faciūt. Qm̄ ecce dios v̄

5
nient in q̄bo dicēt. Beate ste/
iles. et ventres q̄ nō genue/
runt. et beata yb̄era que nō
lactauerūt. Tūc incipit di/
cere mōtib⁹. cadite sup nos.
et collib⁹. cooperite nos. q̄a/
si in viridi ligno. H̄ est i pue/
cia. H̄ faciunt. in arido. id est.
in etate qđ fiet. Ducebātur
et alij duo nequā cum eo ut
crucifigerent. H̄ ad p̄fusionē
suam. Lū aut̄ educeret ego
volēs eum seq̄ et videre et p̄
nimia multitudine non po/
tui. H̄z tandem cum Maria
magdalene vna deliberaui
q̄ p̄ viā adiacēte platee. et
quandā fouēā circuiuim⁹ et
stez illi obuiā venim⁹. et cum
venirem⁹ iuxta fontē obuiā
habui filiū meū deformatū
et oppressum om̄i dolore. qui
benigne se inclinans ad me
dicebat. Ach m̄. q. d. grates
tibi refero pro multimodis
beneficijs mihi a te impēsis
p̄ m̄lo labore. Et postq̄ ve/
nerūt in locū caluarie cruci/
fixerūt eū. et lacrones vnum
a dextris et alium a sinistris
Anselm⁹. Et quō tunc fe/
cerunt ei. Maria. Lū ad lo/
cū caluarie venisset ybi car/
nes et morticina discorsiabā

tur. et nudauest eū totaliter
vestib⁹ suis. et ego exanimis
fui facta. ramen capit⁹ mei
velamen accipiēs circū ligat
ui lumbis eius Post h̄ oc de/
posuerunt eū sup terrā et eū
desup extenderūt. et primo
vnū clauum incusserūt a do/
spissum q̄ sanguis nō potu/
it emanare. ita vulnus clauo
replebatur. Postea accipiē/
tes funes traxerūt aliō bra/
chium et aliū clauū incusse/
runt p̄ similem. postea pedes
etiā cum funib⁹ traxerunt et
clauū incutiebant. ita q̄ om/
nia mēbra et ossa apparebāt
et implere illud Di numerā
uerūt omnia ossa mea. Post
hoc ererent eū cū magno
labore. et fuit ita alte suspen/
sus q̄ nunc pedes eius at/
tingere poteram. Et cū ere/
ctus fuisset tunc ppter p̄de
rositatē corporis. omnia vul/
nera lacerata sunt et aperca
et tunc sanguis de manib⁹
et pedibus emanauit. Ego
autem induta fui quadā ve/
ste qua mulieres omnes illi
us regionis vti solent. qua/
texi totum corpus. et est idē
quod lintheū. Et fuit etiā il/
la vest⁹ tota sanguine aspersa

Anselm⁹. Quid factū fuit
post h. **M**aria. Postq; cru/
cixerūt filiū meū. Diuiserūt
sibi vestimenta mea. sortem
mittētes sup uestem incōsu/
tilem. vt impleres illō quod
dictum est p̄p̄heram. Dini/
serunt sibi vestimenta mea.
et super uestem meam misse/
runt sortem. Et sc̄psit Pyla/
rus sup caput eius l̄ris gre/
cis. hebraic⁹. ⁊ latinis. **I**hs
nazaren⁹ rex iudeoz. Et di/
cerunt iudei. Noli scribere.
Rex iudeorum. sed quia se
dixit regem iudeoz. Respon/
dit Pylatus. Quod scripsi
scripsi. Pretereuntes autem
blasphemabant eum mouē/
tes capita sua dicentes. Vach
qui destruxit templum dei.
et infra triduum reedifica/
uit illud. Salua temerīpm
si filius dei es. descēde nūc
de cruce. **A**nkhelimus.
Quid ad hoc respondit fi/
lius tuus. **M**aria. Sicut
Lūcas scribit pater dimic
te illis. quia nesciunt quid
faciunt. Et stabat populus
expectans et deridebat euz.
Audiens hoc latro qui a si/
nistris pendebat etioz insul/
tauit euz dicens. Si filius

dei es salua temetipsum et
nos. Respondit qui a de/
cis pendebat dicens. Nec
tu times deum qui iuste dā/
natus es. et quidem digna
facis recipimus. hic vero
nihil mali gessit. Et dicebat
ad Jesum. Domine memē/
to mei cum veneris in reg/
num tuum. Et dixit illi Je/
sus. Amen dico tibi. Hodie
me cum eris in paradiso.

Anf. Quid ait fecisti dñ⁹
Maria. Stabaz iuxta cru/
cem merore plena quia ei so/
latium fieri non poteram. et
mecum stabat soror ⁊ Jobā/
nes euangelista. et **M**aria
magdalene. et cum vidisset
me et discipulū meum Jo/
hannē quē diligebat aduer/
sum me ait. Mulier. ecce fi/
lius tuus. Deinde dicit dis/
cipulo. Ecce m̄f tua. Erat
autem hora sexta. ⁊ tenebre
facte sunt super vniuersam
terrāmyſez ad horam nonā.
Et exclamauit voce magna
Heli heli lamazabathani. et
adam dicebat. Ecce Helyā
vocat iste. Post hoc sciens
Ihesus quoia consummata
sūt. dixit. Sitio. Evas erat
positū aceto plenū. ⁊ currēs

vnus impleuit spongia affi et
dabat ei bibere ut cœp more
ret. Et cum bibisset acetum
dixit. Esto summatur m est. Et
postea. In manus tuas co
mendo spm meum. Et incli
nato capite emisit spiritum.
Tunc velum templi scissum
est a summo usq; deorsum.
et terra mota est. et petre scis
se sunt. et maxime illa in qua
stabat crux scissa est ut ma
nus iponi potuisset. Et mo
numenta aperta sunt et mul
ta corpora sanctoru qui dor
mierunt surrexerunt et introie
runt in sanctam civitatem.
et apparuerunt multis. Len
turio et qui cum eo erant cu
stodientes Iesum. viso ter
remotu et his que fiebant et
muerunt valde. et ipse Len
turio glorificabat deum di
cens. Vere hic homo iustus
erat. Ecce omnia elementa
quoniam christo compatiebatur
Holi autem iudei indurati
erant. Anfhelm. Echarissi
ma domia habuit adhuc fi
nem dolor et. Maria. No
quia nondum impleuerat p
phetiam Symeonis. s. Tuaz
ipsius anima protransibit gla
diis. Judei ergo qui parasseue

erat. rogabat ut non mane
rent in cruce corpora eorum
sabbato. Erat autem magnus
dies ille sabbati. Et rogaue
runt Pylatū ut frangeretur
eorum crura. et tollerentur.
Aenerunt ergo milites. et
pini quidem fregerunt cru
ra et alterius qui crucifixus
est cum eo. Ad Iesum autem
cum venissent et viderunt eum
lam mortuum. non fregerunt
eius crura. sed militū vnus
lancea latuus eius protrauit.
et continuo exiuit sanguis et
aqua. Et cum hoc viderem
que talem crudelitatem exercue
runt in illum mortuum. exa
nimis facta fui et tunc cepi
vulnare et flere dices. Quis
mibi det ut moriar pro te fu
li mi. Anf. Quid fuit factus
post hec. Maria. Rogabat
Pylatus Joseph ab arima
thia ut tolleret corpus Iesu
Tunc Pylatus quesivit si
esset mortuus. tunc iussit red
di corpus. quod cum Joseph
deponeret corpus. Maria
stabat sursum respiciens re
brachium soluere et oscula
re tur. quod fecit. Et cum de
positus esset de cruce posue
runt eum super terraz bene

ad tres passus de loco crux
eis. et Maria caput eius in
sinum recipiens amarissime
aere cepit dicens Heu dulcis
sime fili mi quoniam cōsolatorem
mō habeo quē mortuū corā
me video. Tunc accurrit̄ Jo
hānes euāgelista cecidit su
per pect̄ ei⁹ plorās et dicens
Heu heu heu de isto pecto
re potauī dulciora. mō tristia
et lamētabilia. Tunc petr⁹
aduenit q̄ ipsum negauerat
et amarissime fleuit. Tunc
Maria magdalene plorom
nib⁹ atere cepit sup dūm suū
dicens. Quis mibi pccātā nunc
dimittet. Tunc ceteri disci
puli accurrit̄ oēs lamen
tabant̄ sup eū. Tuuc de⁹ ad
isolatōem matris et discipu
lorum suorum glorificat̄ fu
it ibi q̄ nulla plaga neclinor
in corpe suo apparuit preter
vulnera q̄ seruatur⁹ ē in diē
iudicij. et adeo sanus et cla
rus apparuit ac si nunq̄ ali
quā penā sustinuisset. Et cū
sepelire eū vellēt. beatissima
roḡo fortissime corpus tenu
st dicens iohāni. Johānes ca
rissime ūlinq̄ mibi filiū meū
mortuū quēviū habere nō
potueraz. vel rogo ut me eū

eo sepelias. Eui Johānes.
Scias q̄ aliter esse non po
tuit. s̄ sic gen⁹ humānū redi
mi debuit. Tandē cū sepul
crū se pstrauit et adeo misera
biler pcessit q̄ oēs discipu
li fleuerūt. Et cū eā Johānes
ad ciuitatē duceret et vellet
et a sepulcro moueret. misera
biler clamauit dicens. Jo
hānes carissime amice non
facias mibi iniuriā ut sepa
res me a dilecco filio meo.
q̄ h̄ expectabo donec mori
ar. Quā eandē Johānes ac
cipiēs violēter deduxit eam
ad ciuitatē. quā cum vidisset
ploros vestem asp̄sam sanguine
sic aū crucem stetit et san
guis sup eā stillauerat una
nimiter clamabat gemētes.
Quanta iniuria facta est ho
die in hierusalem in ista pul
cerrima dñā et in filio eius
et ei cōpatiebant̄. Rogem⁹ g
dūm. et c.

Finis dialogi bt̄i Ansel
mi de passione ihu xp̄i et bt̄e
Marie virginis.

Tractat⁹ beati Berhardi
de placitu bte marie vgis

VIS DA/

bit capiti meo a/
quā. t oculū incis
imbrē lachrima/
rū. vt possim deflere p diē et
noctē donec seruo suo appa/
reat dñs ihs visu v̄ somno
psolās aiam meā. Uos filie
hieralem sponse dilecte mecū
lacrimas fūdite. donec spō/
sus in sua speciositate beni/
gn⁹ ac suauis occurrat. Re/
colite recolite. t sedula mēte
pēlate q̄ sit amaz ab ipo se
parari cui nupsistis. cui vos
in omni sanctitate vouistis.
vouistis vota reddere ea Uos
ipsas xp̄o vouistis. vosipas
reddire deo. currite filij. cur/
rite v̄ḡies. sacre matres cur/
rite. xp̄o castitatem vouentes.
Omnes ad v̄ginē currite q̄
genuit xp̄m. Ipa em̄ porna/
vit regem illum. se om̄i cor/
de petenti datura. Ilsa ge/
nuit eum. lacrauit euz. et die
octava circūcidit. et quadra
gesimo die in templo presen/
tavit. fugiens ab Herode in
egyptum portans. lactans

eum et nutriendo. Credefir/
miter q̄ erat inter feminas
ministrantes ei. Hanc pu/
to fuisse inter illas dolentes
que lamentabantur flentes
dominum. Poterant enim
et hec esse inter illas feminas
ad quas Jesus plenus im/
properio. imo plenus oppro/
brio. sputis illusus. flagellis
afflictus sibi angariā mor/
tis baiulans crucem cōuer/
sus ait. Filie hierusalem no/
lite flere super me. sed super
vōsipas magis flete. et sup
filios vestros. Putasne do/
mina mundi. domina mea.
dilecta mea. dilecta eiusdem
Christi. est ne verum quod
dico. Bene obsecro dicas
seruo tuo decus paradisi.
gaudium celi. veritatem hū/
ius rei. Obluiscere tamē ro/
go doloris quem tūc te pas/
sam nō dubito fuisse. O vti/
nam sic inbereret quotidie
visceribus meis dolor sicut
inhesit tūc tuis O vrinā die
illa qua assumpta fuisti in ce/
lum vt gauderes in eternu/
z cū tuo dilecto filio mibi tu/
as lachrymas indicasses vt
p illas cognoscerem q̄ntum
tibi amaritudinis fuerit cū

Jesum dilectū filium tuum
videres crucifixum. Heu nō
parum olim dilectū clavis
in ligno confixum. capite in
clinato suū sanctissimū exal-
lare spiritum videns. Sed
peto ne te moueant verba q̄
dico. cum tamen sara debe-
rent scindi ad ista. Quis vñ
q̄ sursum vel pegrinans in
terra deorsum audiens vel
mente tractas. quomō fa-
ctus est opprobrium homi-
nū ipse dominus angelorū
et abiectio plebis ipse filius
dei patr. Quis se vñq̄ a la-
chrimis contineat. Verun-
tamen tu gaude gaudio ma-
gno. ab ipso nunc glorifica-
ta in celis. que in mente cla-
vis amarissime fuisti cōfica
p̄fissime mortis. mihi tñ ob-
secro lachrimas illas infun-
de quas ipsa habuisti in sua
passione. Et ut in his effici-
ar largior de passiōe filij tui
dei et domini nostri j̄ba in-
uicem cōferam. Maria te
dep̄cor semen veritatis que
mater es et virgo summetri-
nitatis. Lui illa respondit.
Illiud quod queris cōponi-
tūnum est et magni dolor. Sed
quia iam glorificata

sum flere non possum. Tu
cum lachrymis scribe q̄ cuz
magnis doloribus ipsa per
sensi. Flere popro nihil me
aliud libet. Sed miser ego
cor lapideum habeo. et ideo
flere nequeo. O regina celi
mater crucifixi da quod ius-
bes et p̄be quod cupio. Au-
dit fuis tuus dicat domi-
na mea. Dic si in hierusalem
eras quādo captus tuus fi-
lius fuit. et vinctus et ad An-
nam tractus et duxus Lui
illa respondit. In Hierusa-
lem eram quando h̄ audii.
gressu qualicunq̄ potui ad
deum meum flens perueni.
Lunc suissem illum intui-
ta. pugnis percuti. alapis ce-
di. spinis coronari. et oppro-
brium hominū fieri. cōmo-
ta sunt omnia viscera mea.
et defecit sp̄us meus. et non
erat michi vox. neq̄ sensus.
erant mecum et mee sorores
et alie feminine multe plangē-
tes quasi vñigenitum. inter
quas erat Maria. que sup
omnes excepta me sola dole-
bat. Dum christ⁹ filius me-
us precone clamante et Py-
lato impante sibi baulans
crucem traheret. factus est

8

cōcursus p̄ploꝝ post ipsum
euntiū ⁊ conculcantiū ip̄m.
Alij eī supridētes ⁊ illudē
tes ei. Et alij p̄spiebant lu/
tum ⁊ stercora ⁊ immūdiciā
in caput ⁊ i faciē eius. Heu
heu percutitur facies deco/
ra quam desiderant angeli
prospicere. quam cherubin
et seraphin ardenter prospī/
ciunt. Velatur virtus. spūs
linitur. alapis ceditur. seque
bar Iesum xp̄m ego mestis/
sima mater cuꝝ mulieribus
que secute eum fuerant a ga/
lilea ministrantes ei a q̄bus
velut mortua tenebar q̄s/
q̄ puentū est vbi crucifixēt
eum ante me. Ip̄e vidēs me
fuit in cruce eleuatus ⁊ in li/
gno durissimis clavis con/
fixus. Ego videns eū ⁊ ipse
videns me plus dolebat de
me q̄ de semetipso. Ip̄e au/
tem tanq̄ agnus coram ton/
dente se vocem non dabat.
Hec aperiebat os suū. Aspi/
ciebam ego infelix et misera
dominum et filium meū p̄e/
dente et morte turpissima
mortientem. tanto dolore et
mesticia et tristitia regabat
in mente que non possent ex/
plicari sermone. Hec mirū.

Discurrebat em̄ sanguis ex
quattuor partib⁹ rigantib⁹
nudis manib⁹ ⁊ pedibus
confixis in ligno. De vultu
illius pulcritudo effluxerat
⁊ q̄ erat pre filiis hominum
speciosus. videbatur om̄ib⁹
oculis indecorus. Iste erat
dolor maximus. quia vide/
bam me deserit ab ip̄o quem
gerebam. nec superat aliis.
quia michi erat vniq; ⁊ ideo
non poterat in me se capere
q̄cqb⁹ dolor meus. Vox mea
omnis perierat. sed dabam
gemitus suspiri agq; doloris
volebāz loqui. sed dolor me/
us rumpebat verba. qd ver/
bum iam mente conceptu
dum ad formationem p̄ten/
derat oris. ad se imperfectum
reocabat dolor non mini/
mus cordis. Vox tristie so/
nabat foris vultus annun/
cians mentis. verba dona/
bat amor q̄ rauca sonabanc
Nam lingua voc⁹ magistra
perdiderat usus loquendi.
Videbam morientem quez
diligit anima mea et tota li/
quefacta est pre doloris an/
gustia. Aspiciebat ip̄e vtrūq;
benignissimo vulnu me ma/
trem suam plorantem et me

ebis paucis voluit consolari.
Sed ego consolari nullo modo
potui. flebam dicendo. et dice-
ba flendo. fili mihi ve mibi quod
mibi dabit ut ego moriar per
te. misera quod faciam. O moris
fili. et cur non moris secum hec
mestissima missa est. O fili mihi
quod faciam mater unica. fili mihi
dilectissime noli me derelin-
quere post te. Trabe me ad
te ipsum ipa moriar tecum. ma-
le solus morieris. tecum primus
ista tua genitrix. O mors mi-
sera noli mibi peccare. tu mibi
sola percutitis places. extra vi-
res trucidat. matrem eum filio
perime fili dulcis uenice. sin-
gulare gaudium. vita aie mee.
et omne solacium. fac ut ego mo-
riar que te ad mortem ge-
nui. O fili recognosce miseram
et exaudi vocem meam. Decet
enim filium exaudire ma-
trem desolataz. Exaudi ob-
secro in tuo me suscipe pati-
bulo. ut quod una carne in urna
et uno amore se diligunt. et
una morte pereant. O iudei
miseri. o iudei impie nolite
mibi parcere. ex quo unicum na-
tum meum crucifixis. matrem
crucifigite. aut alia qualicum
et seu morte permitte. dum

modo simul cum filio meo fi-
niat vitam. Dale enim so-
lus moritur. orbatus orbez ra-
dio. me in dei filio gaudio dul-
coris. Vita mea moritur. salu-
mea primus. ac de terra tollit
omnis spes mea. Cur ergo vivas
post filium mater in dolore.
Tollite tollite suspeditae ma-
trem cum filio. Non parcas pro-
li. nec parcas et mibi. Tu mihi
soli mors esto medela. tunc
summe gauderem si sit mo-
ri possem cum Christo filio
meo. Dulce est mori misere-
sia mors optata recedit. Ne
mibi infeliciter precipue ve-
nit. mors mibi melius est quam
vitam ducere mortis. sed a
me misera fugit et me infeli-
ce relinquit. cui multum ipsa
mors optata nunc esset. O
filii charae. o benignissime na-
te misere matris suscipe pre-
ces. desine matri nunc esse du-
rus quod cunctus semper fuisti be-
nignus. Suscipe matrem tecum
semper post mortem. heu tu mihi
pater. en mihi fuisse sponsus.
tu mihi filius en mihi
omnia eras. Nunc orboras pa-
tre. viduor sponso. desolor
prole. omnia perdo o fili mihi

9

yltra quid faciam. Ue mihi fili quo vadam. charissime vbi me vertam. dilectissime me qd mibi solaciū. p̄fissime quis mibi de cetero subsidiū solacisq̄ p̄stabit. fili dilectissime oia possibilia sunt tibi. sed si nō vis ut moriar tecum michi relinque aliqd benignum consiliū. Lui dominus iam anxius in cruce oculis vultu intuens de Johanne ait. Malier. ecce filius tuus. Erat et ipse Johannes presens et vultu tristis lachrymans et semper plorans. Ac si diceret. O mater dilectissima mollis ad flendum et mollis ad dolendū. tu scis q̄ ad hoc veni carnez de te sumpsi ut per crucē patibulum sanarem genus humānum. Quomodo implebuntur scripture. Scis em q̄ oportet me pati pro salute generis humani. Die nā certa resurgam. tibi et discipulis patenter apparebo. Desine flere. dolorem depone. quia ad patrem vado. ad gloriam paterne maiestatis ascendo. Nūc gratulare mecum. quia inueni nunc ouę que errauerat. quaz tam lo-

go tempore perdidera. Mortitur unus ut inde vivat totus mundus. Unius ob de meritum cuncti perire homines. Saluentur cuncti vius ob meritum. Quod placet deo patri quomodo displicer tibi mater dilecta. Calicem quem dedit michi pater non vis ut bibam illū. Holi flere mulier. Holi plāgere speciosissima mater. nō te desero. nō te derelingo. tecum sum. tecum ero omni tempore seculi. Si finem carnete sub iaceo mortis imperio. finem diuinitatem suz ego et fui semper impassibilis et immortalis. Bene scis mater unde processi et unde veni. quare ergo tristaris si illic ascendo unde descendī. Tempus est ut reuertar ad eū qui misit me. Et quo ego vado non potes venire modo. venies autē postea. Johannes qui est cognatus tuus de cetero reputabit tibi filius curā habebit tui. et erit ipse solaciū. Inde iesus Johannes intuitus dixit. Ecce mater tua. ei seruiles. curā illius habe. eam tibi cōmendo. Suscipe matrē tuā. imo magis

fusce me. Dū hec dicere
pauca . isti duo dilecti s̄q la/
crimas fūdere nō cessabant
tacebāt isti h̄gies ambo . t p̄
dolore loq nō poterāt . Isti
duo h̄gies audiebāt xp̄m lo/
qui voce rauca . et xp̄m vide/
bāt paulatim moritē . nec ei
poterāt v̄bū rūndere . q̄r vide/
bāt cū q̄si iam mortuū Erāt
em̄ illi duo velut mortui . vñ
sp̄s eoz voces exp̄mere nō
valebant . Defecit nāq sp̄s
eoz t pdiderūt h̄cūtē loquē
di . Audiebāt t tacebāt . q̄ p̄
angustia loq non poterant .
Solum illis dolor luctusq̄
remāsit amic⁹ . Amabāt flere
t flebant amare . Amare flē/
bant . q̄r amare dolebat . Hā
gladi⁹ xp̄i animas vtrorūq̄
trāsibat . trāsibat sevus . seue
pimebat vtrūq̄ . Que mag⁹
amabat senior flebat . imane
mater sentiebat xp̄i dolores
h̄go q̄ gladiū ē passa dolor⁹
xp̄i moriēt⁹ . vulnera matris
erāt xp̄i dolores seui fuerūt
cortores in aia matr⁹ . Ma/
ter erat decapitata p̄ mortē
fili⁹ . mēte mater erat p̄cussa
euspīdis anxiō telo q̄ mēbra
xp̄i serui foderūt iniq̄ . Ipsa
erat quā magn⁹ dolor tene/
bat .

bat . i mēte eius creuerāt in/
mensi dolores . nec poterāt
extra refundi . intus atrocē
seuētes dolores nati ania⁹
gladiabant . i carne xp̄i solue/
bāt debitū mors⁹ . qd grau⁹
erat q̄ mori aie matris . Lō/
mēdata matre Johanni di/
xit Ibs . Sicutio . et dedēt ei
q̄ cruciferūt cū acetū cum
felle mixtū . Et dū gustasset
noluit bibere . s̄z dicit . Lon/
sumatū est . t exclamauit vo/
ce magna . Heli heli lamaza
bathani . Hoc ē . ds me⁹ de⁹
me⁹ vt qd dereliq̄sti me . Et
sic emisit sp̄m . tunc tremuit
terra . sol sua lumina clausit .
merebāt poli . dolebant side/
ra circ̄ta . om̄ez suū splēdore
amisit luna dolendo . recessit
ab alto ethere fulgur . scin/
dunt duri lapides . scindūt
fastigia tēpli . Logitare libet
qnt⁹ dolor etiā tūc fuerit ma/
tri cū sic dolebat q̄ insensibi/
lia erant . nec lingua loq nec
mēs excogitare potest qnto
dolore tūc aia Marie tene/
bat . Juxta crucē stabat iam
emortua mater q̄ illū ocepe/
rat de sp̄sctō . Vtot nō erat
illi . dolor abstulerat vires .
immo strata iacebat pallēs .

aīa. viuēs viuebat moriens
 viuens mortua erat. ibat sta-
 bat dolēs seu pfecta dolo-
 re. expectans corp⁹ xp̄i depo-
 ni d̄ cruce et plorabat dicēs.
 Reddite misere matri corp⁹
 velut exanime. cōplecti vota.
 extinctū deponite matri. De-
 ponite illuz. deponite illum
 queso mihi ut habeā mecu⁹
 ei⁹ exanime corp⁹ mihi sola-
 men vel saltē sic defunctoruz.
 Iuxta crucē stabat Maria
 considerans vultu benigno
 xp̄m pendente in crucē stipi-
 te suo. pedibusq; tensis ma-
 nus in altū leuabat ample-
 ctens crucē. ruēs i⁹ oscla ei⁹
 qua pte xp̄i sanguis et vnda
 manabat. q; ut poterat surſū
 si etiā volebat tāgere. maib⁹
 voluit amplecti xp̄m in alce
 pendente. s; man⁹ inde tense
 in se pplete r̄igebat. se leuās
 a terra surſū erigebatur ad
 xp̄m. O q; male illi tūc erat.
 graui⁹ illi erat vita viuere ta-
 li q; mort⁹ gladio ab impijs
 seu necari. Itē vir nobilis
 qdā noīe Joseph q; erat di-
 scipul⁹ eius occule⁹. p; fidencē
 tū inīt ad p̄ylatū postulās
 sibi dari corp⁹ ihu. Quo cō-
 cesso vocauit ad se qndaz ri-

tū sapientē et parit̄ discipul⁹
 ihu occulte. nomine Nicode-
 mū. et venerūt ad locum ubi
 erat ihu. Quos ut vidit ma-
 ter ei⁹ volētes eū deponere
 de cruce q; si de morte cōsur-
 gēs reuiuiscebat spūs eius.
 et qd poterat in mīsteriū ad-
 hibebat. yn⁹ clauos ex mani
 b⁹ trahebat. ne caderet cor-
 pus illi⁹ exanime alter suste-
 tabat. Stabat Maria bra-
 chia leuās in altum et caput
 manusq; dependēcia supra
 pect⁹ xp̄i trahebat ipa suum
 Quē cum attingere volebat
 in osculis et amplexib⁹ ruēs
 de suo charissimo filio satia-
 ri nō poterat. Sed dum de
 cruce in terrā depositū fuit
 supra ruens pre incōtinen-
 tia et immēstata dolor⁹ qua-
 si mortua stetit et trāsire non
 posse visa est. Stabat ad ca-
 put sui exticti filij mīr Maria
 lacrimis faciē ei⁹ rigans
 per diversa torquebat suspi-
 ria. quat̄ies caput et amaristi
 me plāgens se ad crucē ma-
 nib⁹ pcutiebat dicēs. O ma-
 ter mesta. o dulces & go qd fe-
 cisti. O fili dilectissime qua-
 re te iudei erucifixerunt. In
 gremio em modo te mortu⁹

um teneo. tristissima est ma-
ter tua. O fili mi qd ista ma-
ter tua misera. Ue michi fili
mi vbi est em gaudiū qd in
natiuitate tua habui. Ue mi-
hi in qntaz tristiciā & dolore
puersuz est gaudiū meū fili
mi. nil aliud restat nisi vt me
interficiā. qz plus vivere nō
possum. Succurre mibi et
tuū sc̄m sp̄m i me refunde.
Inde vno maxillas oculosq
sil & nasum oraqz freqntius
osculabat ipst⁹. Lachrimaz
tanta vbertas effluxerat vt
carnē cū spū omnē in lachri-
mas resoluī putares. riga-
bat cū lacrimis extincti filij
corp⁹ depositū qd seruabat
lapidēqz madebat. Alia fac-
ta opprobria q̄ fuocabat ad
mentē q̄s vel qualis fuerat
quē ipa vgo p̄ceperat sine li-
bidine & peperit sine dolore
q̄ erat omne qd ipa riuebat
canqz ds & dñs su⁹ filius ei⁹.
& sic male ei erat sic esse pote-
rat & esse decebat. Un̄ Da-
ria dicebat. Dic fili mi dul-
cissime. dic amor vnicē. vita
mee aie. Amor me⁹. singula-
re gaudiū. vnicū solaciū. q̄ re-
sic dolere me pmittis. Eur-
cam lōge fact⁹ es a me deus

me⁹ solas aiaz meā. Respli-
ce in me & miserere mei da i-
periu filie tue. & saluā fac vir-
ginē matrē tuā. Dū Joseph
et Nicodem⁹ dñm depone-
rent in sepulcro. volebat m̄
mesta sepeliri cum filio. Hec
erat innixa sup dilectū suu⁹
amplectēs illū cum oī amo-
ris dulcedine deosculās di-
cebat. Disseremini mei mi-
seremini mei saltez vos ami-
ci mei. Illū adhuc paululū
relinquite michi. faciē illius
subtracto velamine videam
vt aliquantulū videndo ipsu⁹
cōsolari possim. Holite eum
tam cito tradere sepulture.
date illum misere matri sue
vt habeam illū meū vel sal-
tem mortuū. Aut si eum po-
nitis in sepulcro. me misera
sepelite cum illo. qz post illū
semp male erit mihi. Illum
ponebant illie in sepulchro
& Maria trahebat eū ad se.
illa volebat illū retinere. illi
volebant tradere sepulture.
Omnes eū sic amarissime fle-
bāt. vt quisqz eoz n̄ poss̄ ad
plenū verba formare. Vide-
bant em matrē omni solacio
destitutā. & sup illā port⁹ du-
cebant planctū q̄ sup extin-

11

et usq; dominū suū. Prior
ille dolor fuerat de matris
dolore q̄s fuerat d̄ sui domi-
ni morte. Fiebat luct⁹. q̄cū/
q̄s transibat Maria plora-
bat. plorabant om̄es ambi-
lantes cum illa. Fiebant er-
go cuncti miserantes et pre-
dolore gementes. Et sic do-
minus vite et mortis sepul-
ture dederunt.

Explicit tractatus beati
Bernhardi de planctu glo-
riosissime Marie virginis.

